

Rohkeasti eteenpäin

Terveet elämäntavat kantavat.

Kokemuksen perusteella arvostan terveitä elämäntapoja. Kunnioitan kestäviä arvoja. Tavoitelen elämästäni terveyttä ja mielenrauhaa.

Työ ja ahkeruus kannattavaksi.

Työnteko, ahkeruus ja asiat ovat suomalaisen hyvinvoinnin perusteet. Työtä on järjestettävä kaitille ja hyvästä työstä on maksettava hyvä palkka. Verotuksen ja sosiaaliturvan tulee tulla tukien aktiivista ja ahkeria kansalaisia, eikä suoraan leikkureita.

Oikeudenmukaisuus ohjenuoraksi.

Oikeudenmukaisuuden kivijalka on tasa-arvo. Eikä siihen kuulu pelkästään miesten ja naisten välinen tasa-arvo, vaan myös työnsä täyttäneiden ikäpolvien kunnioitus ja nuorten, nousevien voimien kannustus. Kallidien ryhmien erityisarvot, työpanokset ja ponnistukset täytyy ottaa huomioon oikeudenmukaisella yhteiskunnalla rakennettaessa. Minun tasa-arvoni ei poijje ketään, vaan kokoaa kaikki yhteiseen rintamaan.

Turvaa nuorille ja vanhoille.

Yhteiskunta on velkaa vartunelle turvalliselle elämälle; riittävälle toimeentulolle, kunnolliselle terveyspalvelulle ja arvokkaalle vanhuudelle. Nuorille on annettava tilaa ja tukea toteuttaa omat unelmansa.

Rehellisesti, suoraa puhetta.

"Puhu totta, tee hyvää" on periaatteeni. Olen suoraspuhelin ja inhoan kaikenlaista juonittelua.

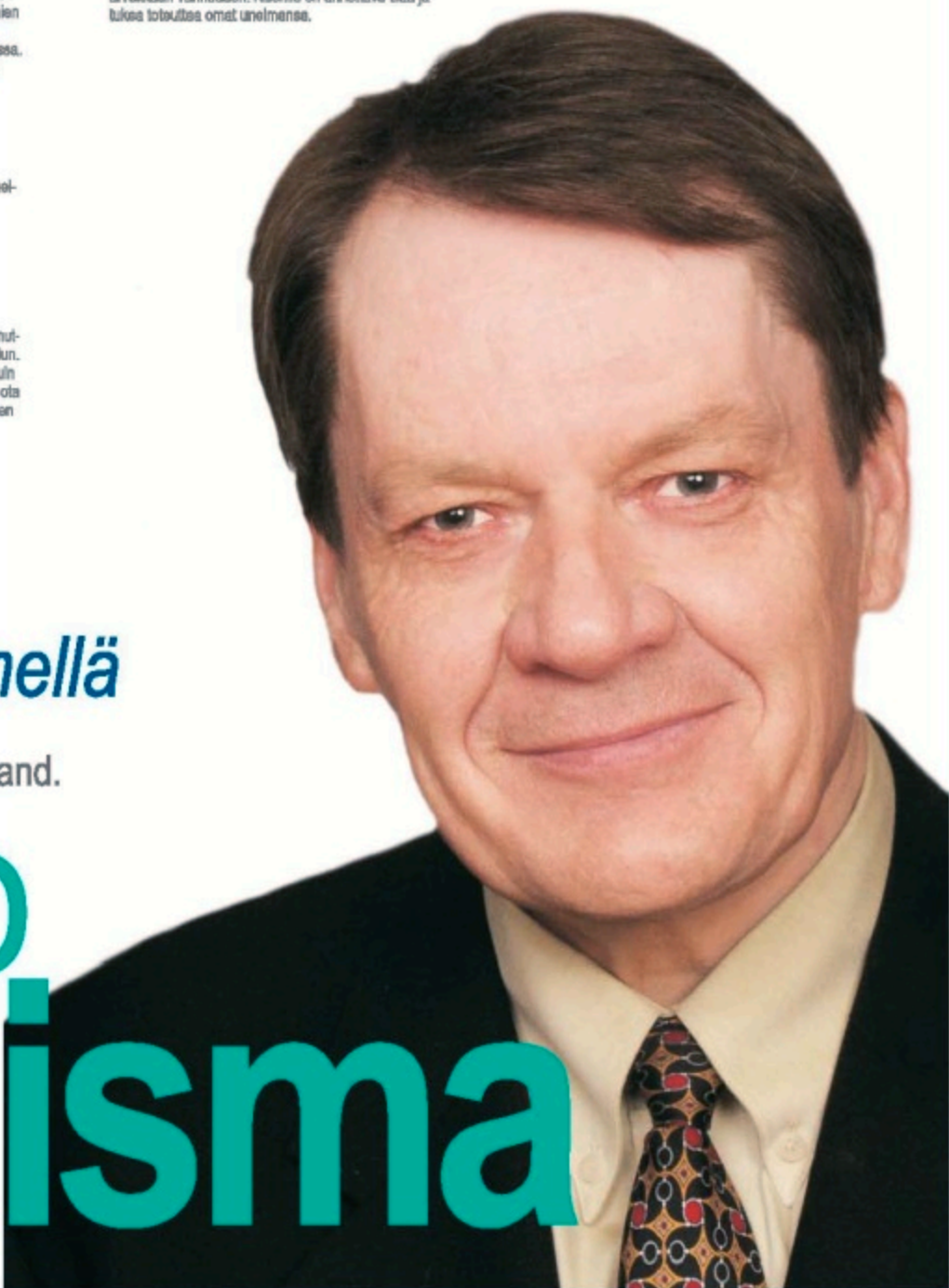
Vastuu läheisistä.

Yksilössä on voimaa ja ideoita. Jokainen ihminen on ainutlaatuinen kokonaisuus, joka voi muuttaa elämänsä kulun. Mutta voimakas kantaa myös vastuun niin itsestään kuin lähimmäisestäänkin. Tue rakkaintasi, auta kaverissasi ja ota osasi yhteisen hyvän rakentamisesta. Sen parempaa en minäkään voi luvata.

**Mukana
koko
sydämellä**

Kansanedustaja, oik.kand.

**Risto
Kuusisma**

Ei aivan tavallinen tarina

Risto Kuisma syntyi Savonlinnassa vuoden ensimmäisenä päivänä 1947. Isä Martti Kuisma oli Viipurista, äiti Aune os. Arponen Sortavalasta. Risto Kuisman sukujuuret ovat karjalaiset, vaikka hän syntyi Savossa, johon hänen vanhempansa olivat siirtolaisina muuttaneet. Risto oli esikoinen. Nopeassa tahdissa hän sai ensin viisi veljeä ja sitten kaksi siskoa. Isä Martti oli kirvesmies, metsuri, renki, sisävesiläivan ajomies, oikeastaan varsinainen sekatyömies. Äiti oli ompelija

Kun Risto Kuisma oli viisivuotias, vanhemmat muuttivat Savonlinnan Miekkoniemellä Säämingin Kalislahteen. Siellä hän kävi koulunsa. Oppikouluun hänellä ei ollut varaa, vaikka olisi ollut kovat halut. Kesät hän oli töissä kymmenvuotiaasta asti. Kansakoulusta hän pääsi 13-vuotiaana, jolloin aloitti renkipokkana naapuritalossa. Kansalaiskoulun kurssin jälkeen hän pääsi juoksupojaksi väkkauppaan Savonlinnaan.

Asevelvollisuuden Risto Kuisma suoritti heti 17-vuotiaana vapaaehtoisena Mikkelissä, Savon Prikaatin kranaatinheitin komppaniassa. Sotilasarvoltaan hän on nykyään vääpeli.

Armeijan jälkeen Risto Kuisma lähti työn perässä Seimaan kanavan rakennustyömaalle. Sieltä hän kulkui Kouvolaan ja Kuusankoskelle, jossa oli sukulaisia ja jossa hän tapasi Tulja Sommarbergin, jonka kanssa hän oli ollut naimissa lähes 40 vuotta. Kuisma työskenteli renkinä, metsurina, juustonkääntäjänä, konepajaopilaana, vaahntomuvierileikkajana, paistajana ja monena muuna.

Työttömänä Risto Kuisma ryhtyi 20-vuotiaana suorittamaan keskkoulua yksityisopilaana. Kouluneuvos Heivi Honka kannusti jatkamaan samalla tavoin lukion. Ylioppilaaksi Risto Kuisma kirjoitti Kouvolan Lyseosta 26-vuotiaana. Ylioppilaskirjoitukset olivat ainoa aika, jolloin hän kulutti koulun penkkiä.

Maailmanparantajaksi

Risto Kuisma oli työssä Kymn Oy:llä Kuusankoskella. Hän teki kolmivuorotyötä teollisuusvartiijana. Kuisma tuli valituksi luottamusmieheksi 22-vuotiaana. Hän innostui ammattiyhdistystoimintaan ja myös poliittiseen työväenliikkeeseen. Kouvolan Työväenyhdistyksen sihteeriksi hänet valittiin 25-vuotiaana ja vuotta myöhemmin puheenjohtajaksi. Kaupunginvaltuutuksen jäsen hänestä tuli 26-vuotiaana.

Ylioppilaaksi tulon jälkeen opiskelu jatkui Helsingin Yliopiston oikeustieteellisessä tiedekunnassa. Pari vuotta myöhemmin Kuisma pyydettiin AKT:n lakimieheksi. Hän luopui poliittisesta urasta ja valitsi ammattiyhdistysuran. Juristiksi hän opiskeli edelleen työn ohella ja valmistui oikeustieteen kandidaatiksi 29-vuotiaana.

AKT:n puheenjohtajaksi Risto Kuisma valittiin ensimmäisen kerran 1978, 31-vuotiaana. Kaikkiaan hän oli AKT:n puheenjohtajana neljä neuvotuskautta. Kun hän tuli AKT:n johtoon, se oli heikko ja hajanainen liitto. Kahdenkymmenen vuoden päätoimisen ay-johtajan uran aikana Kuisma toimi monissa kotimaisissa, pohjoismaisissa ja kansainvälisissä ammattiyhdistysliikkeen johtotehtävissä.

Kritisi ja muutos

Marraskuussa 1993 Risto Kuisma ilmoitti, ettei enää halua jatkaa ay-johtajana, vaan kesällä 1994 päättävä neuvotuskautta on viimeinen. "Kun jätin ay-liikkeen, ajattelin, että koska olen lähes koko elämäni hoitanut toisten asioita, hoidan nyt omia asioitani. Olin 47-vuotias eli siinä iässä, jossa normaalisti aiotetaan ay-johtajan ura. Perustin oman yrityksen: Työtoimisto Risto Kuisma Oy:n. Pidän itsenäistä yrittämistä parempana ratkaisuna kuin minulle silloin tarjottuja normaaleja työpaikkoja", Kuisma kertoo.

Kansanedustajaksi

Kun tuli tietoon, että Kuisma jättää ay-johtajan tehtävän, monet ihmiset kehoittivat ja pyysivät häntä asettumaan ehdokkaaksi seuraavan vuoden eduskuntavaaleihin. Hän suhtautui puheisiin aluksi huumoilla. Pikkuhiljaa asia tuli vakavammaksi ja hän ryhtyi vähitellen pohittamaan, mikset?

Pyynnöjä kansanedustajaehdokkuuteen tuli monesta puolueesta ja monesta vaalipiiristä. Useat ihmiset rohkaisivat myös perustamaan oman puolueen, josta Kuisma oli 1990-luvulla muutamien kerran puhunut julkisuudessa puoltolaisissaan. Risto Kuisma asettui ehdokkaaksi kuitenkin perinteisen kaavan mukaan SDP:n listalle Uudenmaan vaalipiirissä, jossa asui. Hän oli 1993 muuttanut Helsingistä maaseudun keskele Pornaisten Laukkoskelle.

Vuonna 1994 Risto Kuisma kirjoitti eämäkerrallisen Tilinpäätös-kirjan. Heti perään hän kirjoitti toisen kirjan nimeltään "Takaisin terve elämä". Kirja julkaistiin 1995 ja se kertoi aliaotikkonsa mukaisesti Kuisman omista kokemuksista taipaleella irti vinasta, lääkkeistä, tupakasta ja ilkkiloista. Kolmas Kuisman kirja "Vesi virtaa ylämäkeen?" painettiin 1998.

Kesällä 1994 Kuisma aloitti Tampereen Yliopistossa oikeustieteen jatko-opiskelijana. Tähtälmenä oli ensin lisensiaatin ja sitten tohtorin tutkinto. Hän sai opinnot hyvään aikaan, mutta kansanedustajavuosina häneillä ei ole riittänyt enää aikaa ja energiaa opiskeluun.

Eduskuntavaalit olivat menestys. Risto Kuisma sai peräti 14 400 ääntä. Päätoiminen yksityisyrityksien ura jäi väjään vuoden mittaiseksi.

"Kun eduskuntavaaleissa 1995 sain suuren kannatuksen, ajattelin, että minun olisi tulut saada jotain tuntuva ja konkreettista aikaan. Kun se ei tuntunut olevan mahdollista SDP:n rivi-kansanedustajana, tunsin, että velvollisuuteni oli yrittää jotain muuta vaihtoehtoa. Yritin saada muutosta ensin yhtelystyössä Nuorsuomalaisen kanssa ja sitten perustamalla 'omen' puolueen; Remonttiryhmän vuonna 1998."

"Suuren työn ja valtavan henkilökohtaisen panoksen voimin Remonttiryhmä rp nousi eduskuntapuolueeksi, kun minut valittiin vuoden 1999 vaaleissa 8 994 äänellä edelleen kansanedustajaksi", Risto Kuisma kertoo.

Maaliskuussa 2001 Remonttiryhmä päätti lopettaa toimintansa ja Risto Kuisma palasi takaisin SDP:n kansanedustajaksi. Hyvä yritys ja suuri työ ei ollut tuonut sellaista tulosta, jolla olisi saatu aikaan parannuksia. "Arkipäivän tarve järki kertoi, että tekemällä työtä suurella puolella voitiin tehokkaimmin viedä eteenpäin sitä oikeudenmukaisuutta, joka on ollut elämäni ja poliittisen toimintani kantava voima", Kuisma tolaa.

Arkielämää

Oman kltisensä jälkeen Risto Kuisma on tehnyt vapaaehtoisuutta pähdeongelmisten parissa. Hän on myös Myllyhoitoyhdistys ry:n puheenjohtaja ja hallituksen lakimiesjäsen sekä Raittuden Ystävien hallituksen jäsen 10 vuotta. Hän on Eduskunnan Elämätalpa- ja nuorisoryhmän (Raittiusryhmän) puheenjohtaja.

Saatuana takaisin terveen elämän hänestä on 1990-luvulla tulut innokas kuntoliun harrastaja. Kuisma on läpikäynyt 29 maratonia, kymmeniä Finlandia-, Pirkka-, Pogosta- ynnä muita pitkän matkan hiihtoja. Hänen elämänohjeensa on ollut, että päivärytistykseen kuuluu keskimäärin tunti päivässä hikoilua ruumiillisen suorituksen merkeissä. Kuntolomalla tunnin päivässä hän on kertonut jaksavansa tehdä pitkää työpäivää. Fyysisen ja henkinen terveys on myös pysynyt hyvällä tolalla.

Ruumiinkulttuurin ohella Risto Kuisma arvostaa myös henkistä kulttuuria. Hän on intohimoinen kirjoittaja ja kirjojen ystävä. Kuisma pitää klassisesta musiikista, on tanssitaloteri Raatikon hallituksen varapuheenjohtaja ja ylipäänsä myös henkisen kulttuurin kultuttaja.

Perheeseeni kuuluu vaimo Tulja, joka on ay-liikkeen palveluksessa toimittajana. Kolmas perheenjäsen on saksanpelmelentokla Bianca. Bianca on jo viides schäfer perheessä ja täysivaltainen perheen eli lauman jäsen. Risto Kuisman poika, Kari, on 38-vuotias. Hän ja minä ilja sekä lapsenlapset Joonas 13 vuotta, Anni-Aiisa 3 vuotta ja Juuso 1 vuosi ovat perheenjäseniä, vaikka asuvat omissa kodissaan Risto Kuisman naapuritalossa.

Risto Kuisma,

juris kandidat, riksdagsledamot

Det är mitt tolffe år som riksdagsman. Mina mål har varit och är fortfarande samma som under den långa fackföreningskarriären. Arbetet för rättvisa är ännu inte färdigt. Ärlighet, flitighet och arbetets uppskattning är viktiga. Det sunda levnadssättets betydelse har jag ärt mig av erfarenhet.

Jag föddes 1.1.1947 i Nysjott som förstfödde till en tio personers familj. Min far var timmerman och min mor sömmerska. Efter folkskolan jobbade jag som 13-årig som drängpojke i Kalisahti i Sääminki. De följande 15 åren gjorde jag diverse kroppsarbeten.

Jag började som privatelev i mellanåren, då jag var 20 år och arbetslös. Vid sidan om arbetet fortsatte jag mina studier och skrev studenterna som 26-årig från Kouvoian Lyseo. Juris kandidat blev jag 1976 från Helsingfors Universitet.

Jag var 22 år, då jag 1969 blev vald till förtroendeman på Kymi Oy i Kuusankoski. Samtidigt blev jag medlem i SDP och blev vald till sekreterare i Kouvoian arbetarförening och till föreningens ordförande då jag var 25 år gammal. Jag blev också invald i Kouvoian stadsstyrelse och hade även flera andra förtroendeuppdrag. 1975 började jag som jurist på Bil- och Transportbranschens Arbetarförbund, 1978 valdes jag till förbundets ordförande som endast 31-årig.

Ordförandeperioden och flera nationella, nordiska och internationella förtroendeuppdrag fortsatte till år 1994, då jag inte mera ställde upp för en femte fyraårsperiod.

1995 blev jag invald i riksdagen med ett stort röstantal (14 400). Två år senare skrev jag ut mig från socialdemokratiska och grundade senare "ett eget parti", Remonttirymä ry, vars enda riksdagsman jag blev 1999. År 2000 återvände jag till SDP och i riksdagsvalet 2003 blev jag invald från SDP:s lista.

Sedan 1994 har jag skött advokatuppgifter som huvud eller bisyssa. Mitt mål har varit att bevare en bra yrkesskicklighet som jurist. Jag har specialiserat mig på arbetsrätt.

I början på 1990-talet flyttade min familj till Laukkoski i Borgnäs. Min fru Tuja Kuisma har arbetat inom FFC-facket över 20 år och jobbar nu som redaktör på Servicefacket PAMs medlemstidning PAM. Vår son Karri (38 år) bor med sin familj i grannhuset. Till familjen hör även vår svärdotter Irja samt våra kära barnen Jonas (13 år), Anni-Aiisa (3 år) och Juuso (1 år).

Jag har sprungit 29 maratonlopp, skidat totalt långdistanslopp, deltagit i Sulkavan Soudut och är en ivrig orienterare. År 2005 klarade jag det legendariska Pääjänne-loppet med enduromotorcykel. Min viktigaste hobby är frivilligt arbete inom missbruksvården. Jag är ordförande i riksdagens Livs- och ungdomsgrupp.

Rakentavaa EU-kritiikkiä

Kansalaisia Euroopan Unioni ei juuri kiinnosta. Osallistuminen EU-parlamentin valintaan on ollut häpeällisen alhaista. Enemmistö suomalaisista suhtautuu Unioniin kielteisesti.

Runsa kymmenen vuotta sitten, syyskuun 1994, enemmistö kannotti kansainvälistä unionia liittymistä Euroopan Unioniin. Itse olin tuossa enemmistössä mukana. Jo vuonna 1989 kirjoitin Demarin kolumnin otsikoilla "Pelko pois - Suomi EY:n jäseneksi". Kannatan edelleen EU:ta ja Suomen EU-jäsenyyttä, mutta suhtautumiseni Unioniin ja Suomen EU-politiikkaan on vuosien varrella muuttunut aiempaa kriittisemmäksi.

Kun kansa tuki EU:lle on hiljautunut, eikä ole kansassa, vaikka EU-ellin puheista niin voisi luulla. Tarpeettoman mahtipontinen hankke - aina nimeä myöten - EU:n perustamisesta ei kansaa kiinnosta. Pieni asiaan viikkytynyt poliittinen piiri jaksaa kuitenkin pitää asiaa esillä. EU tarvitsee kyllä uuden perussopimuksen, johon kootaan nykyiset hajanaiset säännökset. Kun perussopimuksen hyväksyminen edellyttää kaikkien jäsenvaltioiden hyväksymistä, on nykyinen ehdotus "kuolut paperi", joka ei sellaisenaan voi tulla voimaan.

Selaisen sopimuksen ratifointi, josta tiedetään, ettei se tule voimaan, on mielestäni vastoin Suomen perustuslain henkeä. Se on poikkeus periaatteesta, että eduskunta hyväksyy lakeja ja sopimuksia, joiden oletetaan tulevan voimaan. Eduskunnan lainsäädäntötoimia ei ole aiemmin käyty poliittisen mielenilmaisun välineenä. Päätäjien niin Suomessa kuin EU:ssakin pitää ottaa vakavasti kansalaisten antipatia Unionia kohtaan. Kysymys ei ole vain kansalaisten tietämättömyydestä, kuten usein väitetään. Kyse on todellisesta epäluottamuksesta.

Monet ihmeelliset EU-ilmot ruokkivat ja ylläpitävät EU-vastaisuutta ja epäluottamusta. Perustuslain ohella tällaisia asioita ovat mm suunnitellut Turkin EU-jäsenyydestä, "olematon" pyöriäisten vaivonta, EU:n byrokraatian ja vaivonnan viemät kymmenet miljoonat eurot ynnä muut kummallisuudet.

Suomen EU-politiikkaan tarvitaan enemmän kriittisyyttä ja tervettä järkeä. Vain siten voidaan pelauttaa kansalaisten luottamus.

Oikeudenmukaisuutta etsimässä

Kansanedustajan tehtävässä, jos missä, oikeudenmukaisuutta voi edistää, lienee yleinen käsitys. Oikeudenmukaisuus oli myös oma motiivini, kun lähdin vuoden 1995 vaaleissa pyrkimään eduskuntaan. Oli tietenkin muitakin syitä, mutta minun "parantamattoman maailmanparantajan" tärkein tavoite on aina ollut erilaisten vääryyksien korjaaminen. Yhteiskunnalliseksi päämääräksi on siten tullut yhteiskunta, jossa ei ole vääryyttä, eli oikeudenmukainen yhteiskunta.

10 tärkeää asiaa ja arvoa:

1. Oikeudenmukaisuus
2. Rohellisuus
3. Vapaus
4. Tasa-arvo
5. Yhteisvastuu
6. Ahkeruus
7. Säästäväisyys
8. Elämäkokemus
9. Armo - anteeksianto
10. Terveet elämäntavat

Perheen asema on arvokysymys

Perheiden asema on muuttanut olennaisesti muutamana viime vuosikymmenenä. Nyt ovat "muoša" erilaiset uuserheet ja avoliitot. Yhteisellä perheellä on lyhytjänteistä. Samassa perheessä on usein monenlaisia lapsia. Nykyisen perheiden "tiipäisyys" ei ole ehkä niinkään aikuisten kuin lasten ongelma. Lapsen ehkä tärkein perustarve on turvallisuus. Aikaisemmin vanhempien tukena olivat usein isovanhemmat, mutta tänä päivänä tuo tuki on lähellä vain harvoilla perheillä.

Kasvatustehtävää on yhä enemmän työnnetty koulun vastuulle. Koulu ei kuitenkaan voi selviytyä tästä vanhempien perustehtävästä. Toisaalta yhä enemmän painotetaan ongelmien eli seurauksien, erityisopetuksen ja lastenpsykiatrian tarve tuntuu olevan pohjalton. Vielä omissa nuoruudessaan erityisopetus ja lastenpsykiatria olivat tuki tuntemattomia.

Nykyisäimästä on häviämässä yhteisöllisyys. Yksilöllisyys on vallannut tilaa yhteisvastuulle. Kun yhteisvastuu opitaan perheessä, heijastaa yhteiskunta nyt perheiden pahoinvointia.

Perhe ja sen asema on perimmillään arvokysymys. Arvostammeko perhettä, pysyvä parisuhteita, isovanhempia ja laajempaa perhettä eli sukua? Jos arvostamme, näemme vaijaa perheen pysyvyyden hyväksi. Silloin tuemme myös lainsäädännöllä perheen asemaa. Nykyään lähes kaikki perheiden nautimat oikeudet on ulotettu myös avoliittoihin ja erilaisiin muihin asumis- ja elämäntapoihin. Tämä kehitys on osaltaan murentanut perheiden erityisasemaa. Aiemmin perhettä suositeltiin esimerkiksi verotuksessa. Nyt tilanne on pikemminkin päinvastoin.

Molempien vanhempien kunnianhimoinen työura ja hyvinvoiva lapsiperhe on nyky-yhteiskunnassa lähes mahdoton yhtiö. Jostain pitää lähtyä. Kaikkea ei voi saada. Hyvin usein yhtenäistä mahdotonta ja siitä kärsii eniten perhe, mutta pitämällä päälle usein myös se tavoiteltu työura. Elämäntausta ei voi olla hyvä jatkuvien ylivoimaisten perhe- ja työpainoiden ristitulessa. On harvinaista, että päivähoito- ja kouluaitios voisivat ratkaista kaikki vanhempien puutteesta aiheutuvat ongelmat.

Lisääntyvät alkoholi- ja huumeongelmat ovat osaltaan seurausta perheiden pahoinvoinnista. Yhteiskuntaan loivälvä arvotyttö on lähinnä samasta lähteestä. Televisio, peili ja muut teknologia eivät voi korvata vanhempien läsnäoloa.

Vanhemmuus ja lasten kasvattaminen on ehkä vaativin tehtävä mihin ihminen joutuu. Sillä ei voi selviytyä kunnialla vain "vesemälä kädellä". Vanhempien tärkein tehtävä on kasvatella ja arvojen välittäminen uusille sukupolville. Tätä tehtävää ei voi suorittaa vain puhumalla, vaan siihen tarvitaan ennen kaikkea tekoja ja läsnäoloa perheen arkielämässä.

Arvoihin ja asenteisiin ei voi, ainakaan nopeasti, vaikuttaa lakeja säätämällä. Nykyinen perhearvojen häikäntäminen on ollut vuosikymmenien kehityksen tulos. Se on ollut seurausta yhteiskunnan muutoisesta, mutta myös väärästä "suvaitsevaisuudesta", jonka nimissä on käytännössä murennettu yhteiskunnan arvoperustaa. Eilei arkielämässä ja myös lainsäädännössä tueta perheiden hyvinvointia ja niiden asemaa, tulee yhteiskunnasta yhä enemmän viltäkkö, jossa yksilöt taistelevat. Siinä kilvassa menestyvät vain vahvat ja röhkyt.

Perhe on yhteiskunta pienoiskoossa. Yhteiskunnan perusyksikkö on perhe. Jos perheet voivat hyvin, voi yhteiskunta hyvin.

Risto Kuisma edelleen eduskuntaan 2007

Tule mukaan RISTO KUISMA EDELLEEN EDUSKUNTAAN 2007 - tukiryhmän toimintaan!

Tukiryhmän jäsenenä voit toimia esimerkiksi:

- antamalla nimen tukiryhmän listalle, joka laitetaan www.sivuille ja julkaistaan mahdollisesti lehdessä
- keräämällä nimiä tukiilialle ystäviäsi, työkavereiden tai läheisten parissa
- tukemalla toimintaa taloudellisesti olemalla mukana toiminnassa esim. jakamassa esitteitä tapahtumissa, olemalla mukana tilaisuuksissa jne. tukiryhmässä voit toteuttaa omia ideoitasi asian eteenpäin viemiseksi

Mitä sitten saat:

- hyvän mielen
- uusia ystäviä ja mukavia hetkiä tärkeän asian ympärillä
- olet mukana edistämässä oikeudenmukaisen Suomen asiaa
- saat oman kansanedustajan eduskuntaan
- saat kansanedustajan, jolla on osaamista ja taitoa viedä asioita eteenpäin
- saat eduskuntaan rehellisyyttä, oikeudenmukaisuutta ja terveyttä edistävän kansanedustajan
- olet mukana vaikuttamassa suomalaisen yhteiskunnan terveyteen kasvuun

SDP / UUSIMAA

189

Ota yhteyttä: Matti Nokela puh. 0400 503 122, matti.nokela@kolumbus.fi

Pienten tulojen verotusta kevennettävä

Keskimäärin tilastollisesti korkea elintaso ei kerro koko totuutta suomalaisen yhteiskunnan tilasta. Keskiarvolukuihin sisältyy monia suuria ryhmiä joiden elintaso on alhainen. Suuri ryhmä, jonka tulot ovat tilastoja alhaisemmat, ovat pieni- ja keskituloiset eläkeläiset.

Kun keskimääräinen eläke on tilaston mukaan 593 euroa kuukaudessa ja vanhuuseläke 636 euroa, jää tämän keskiarvon alle suuri määrä huomattavasti pienempiä eläkeläisiä.

On virheellistä puhua ja tarkastella eläkeläisiä tulojen suhteen yhtenä ryhmänä. Eläkeläisten joukossa on yhä enemmän suuria eläkeläisiä, jotka nostavat tilastojen lukuja ja antavat väärän kuvan tavallisesta, keskimääräisestä eläkeläisestä.

Alhaisimmat eläkkeet ovat edelleen liian pieniä. Niitä tulisi korjata. Kaikkien pienten tulojen, niin myös pienten eläkkeiden, verotusta tulisi keventää. Tavoitteeksi tulisi asettaa, että kaikki tulot olisivat 1000 euron kuukausituloon asti verovapaita.

Nyt pienistä eläke- ja muista tuloista otetaan verot päästä pois ja käteensä jäävä nettotulo on tilastojen kertomaa bruttotuloa pienempi.

Verotuksen painopistettä olisi siirrettävä tuloverotuksesta muualle, ja erityisesti pienten tulojen verotus tulisi kokonaan lopettaa.

Risto Kuisma
Kansanedustaja, oikeustieteen kandidaatti
Mannerheimintie 30
00102 Eduskunta
risto.kuisma@eduskunta.fi
Puhelin: +358 9 432 3192
GSM: +358 50 511 3192
Fax: +358 9 432 3207
www.ristokuisma.net

Risto Kuisma

syntynyt 1.1.1947 Savonlinnassa

1953-1960	Kansakoulu
1960-1974	Sekatyömiehes
1967-1973	Oppikoulu (työn ohella) ylioppilas 1973 (Kouvolan Lyseo)
1973-1976	Oikeustieteen opinnot (työn ohella) OTK 1976 (Helsingin yliopisto)
1975-1978	Auto- ja Kuljetusalan Työntekijäliitto AKT ry:n lakimies
1978-1994	Auto- ja Kuljetusalan Työntekijäliitto AKT ry:n puheenjohtaja
1995-	Kansanedustaja

Rajoitukset & liikenne

Nopeusrajoitukset 70 kilometriin tunnissa, mopon ajolupa vasta 16-vuotiaana, moottoripyöräkortti 18-vuotiaana, promiliveraja alemmas; siinä ajankohtaisia uutisia liikenneturvallisuusviranomaisen suunnitelmista. Liikenneturvallisuus paranee ja onnettomuudet vähenevät, jos nopeuksia lasketaan.

Se on totta. Jos nopeuksia lasketaan riittävästi, ei onnettomuuksia tapahdu. Kun nopeus on nolä, ovat onnettomuusluvut nolä. Tosin silloin ei ole liikennetäkkään.

Liikenteen tarkoitus ei ole liikenneturvallisuus, vaan liikkuminen, tavaroiden ja ihmisten kuljetus. Mitä turvallisemmin liikkuminen voidaan hoitaa, sitä parempi. Liikenneturvallisuutta ei kannata eikä voi tavoitella vain asettamalla jatkuvasti uusia rajoituksia ja kiristämällä entisiä. Näennäisesti uudet kielot ja rajoitukset ovat helppo keino, kun ne eivät välittömästi maksa valtiolelmään.

Nykyiset nopeusrajoitukset ovat jo sillä tasolla, että niitä ei voi liikenteen tarkoituksen häiriintymättä laskea. Päinvastoin maanteiden tasoa pitää nostaa niin, että alennettuja rajoituksia voidaan palauttaa entiseleen.

Nopeuden alennukset vähentävät teiden ja katujen kapasiteettia. Se pahentaa ruuhkia ja synnyttää uusia. Nuorten kujettajien onnettomuusilastot eivät puola mopojen ja moottoripyörien ajopiupien ikärajojen nostoa. Kun yleinen kehitys yhteiskunnassa on mennyt ikärajojen suhteen alaspäin, ei sekään puola ikärajojen nostoa.

Nuorilla tulisi olla mahdollisuus harrastaa sekä moottoripyörillä että autoilla suhteessa ja vaivattomissa oloissa. Harjoitusrajoja tarvitaan lisää. Nyt niiden määrä on jatkuvasti vähentynyt ympäristöjärjestysten puristuksessa.

Radolla ja muilla harjoituspaikoilla taito ja kypsyys kasvaisi. Näillä nuorilla ei olisi "näytötarvetta" yleisen liikenteen joukossa. Moottoriharrastus voisi palauttaa myös yhä useamman nuoren huonoista harrastuksista. Liikenneturvallisuutta voidaan parantaa muutenkin kuin kielolla ja rajoituksilla. Esimerkiksi moottorilla onnettomuuksia tapahtuu monin kerroin vähemmän kuin tavallisella maanteillä. Rahaa parempiin väyliin on hyvä keino parantaa liikenneturvallisuutta sen ohella että se palvelee itse perustuttua; liikkumisen tarvetta.

Periaatteellista ystävä yhtiä uutta rajoitusta kannatan; a kohoin ja huumeiden osalta nolätoeranssi on paikallan. Promiliveraja pikaisesti noläan.